

CONSILIUL LEGISLATIV

Directorat permanent al Senatului

B. 422 / 17.08.2026

Directorat permanent al Senatului

L. 530 / 2.09.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
Legii 96/2024 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului
nr. 7/2023 privind calitatea apei destinate consumului uman

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Legii 96/2024 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2023 privind calitatea apei destinate consumului uman (b422/29.06.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/3432/22.07.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D648/22.07.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, sub rezerva însușirii următoarelor observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 16 alin. (4) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2023 privind calitatea apei destinate consumului uman, aprobată cu modificări prin Legea nr. 96/2024.

Potrivit **Expunerii de motive**, „Directiva Europeană 2020/2184 privind calitatea apei destinate consumului uman încurajează utilizarea apei de la robinet în restaurante și spații publice. State europene precum Franța, Spania și Italia aplică deja reglementări similare. În Franța, legea obligă restaurantele să specifice vizibil pe meniu disponibilitatea apei potabile gratuite. (...).

Accesul gratuit și direct la apă potabilă în timpul mesei reprezintă un drept fundamental de sănătate publică. Măsura stimulează hidratarea corectă a populației și reduce consumul de băuturi

carbogazoase cu conținut ridicat de zahăr. Servirea automată a apei demonstrează respect pentru demnitatea consumatorilor. Cetățenii nu mai sunt puși în situația de a solicita un serviciu de bază. Standardul de ospitalitate crește și se aliniază la bunele practici internaționale din marile capitale europene”.

2. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar, în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare, prevăzută la art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu prezintă în mod sistematizat și clar motivul emiterii actului normativ, în special, insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi.

Totodată, menționăm insuficiența argumentelor prezentate în cadrul instrumentului de motivare și prezentare, care este inconsistent și necorelat cu realitățile normative, în raport de schimbările preconizate la nivel legislativ.

Totodată, menționăm **lipsa de fundamentare a instrumentului de prezentare și motivare**, cu privire la care Curtea Constituțională a reținut în **Decizia nr. 139/2019** că „În lipsa motivării, în sensul arătat, a legii adoptate, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia. (...) **Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și lipsa de fundamentare temeinică a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative**”.

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a statuat că „Fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale. Accesibilitatea și previzibilitatea legii sunt cerințe ale

principiului securității raporturilor juridice, constituind garanții împotriva arbitrarului (...)”.

5. Referitor la soluțiile legislative preconizate, în raport de obiectivele urmărite în ceea ce privește fondul reglementării și în afară de aspectele de oportunitate asupra cărora nu ne pronunțăm, semnalăm că proiectul este redactat într-o manieră succintă, insuficient fundamentată și este necorelat cu alte acte normative conexe care reglementează calitatea apei destinate consumului uman, mai ales că Directiva (UE) 2020/2184 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2020 privind calitatea apei destinate consumului uman a fost transpusă în dreptul intern prin 25 de acte normative.

Astfel, semnalăm că Legea nr. 96/2024, care a aprobat cu modificări și completări Ordonanța Guvernului nr. 7/2023 privind calitatea apei destinate consumului uman, a statuat cadrul legal pentru punerea la dispoziția consumatorilor a apei potabile, gratuit și la cerere, în restaurante, cantine și servicii de catering.

Cu toate acestea, este de analizat dacă obligațiile pe care inițiatorii au în vedere să le introducă la art. 16 alin. (4) lit. d) nu ar fi adecvate **pentru elaborarea normelor de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2023**, fiind esențiale pentru claritatea implementării acestora, în scopul stabilirii unor măsuri de siguranță pentru sănătatea publică, care să prevadă o procedură specifică, eventualele riscuri potențiale asociate sistemelor de distribuție, substanțele chimice de tratare și mediile filtrante, precum și monitorizarea calității apei potabile.

În susținerea acestui punct de vedere, semnalăm faptul că, astfel cum sunt prevăzute în actul normativ de bază, și nu normele de aplicare, **aceste obligații preconizate de inițiatori sunt susceptibile a avea un caracter excesiv**, în ceea ce privește *„afișarea vizibilă la intrarea în unitate, prin înscrierea pe lista de meniu, precum și prin orice alt mijloc adecvat de informare a consumatorilor”*.

În aceeași ordine de idei, este de analizat dacă măsurile propuse nu cresc artificial consumul de apă potabilă, întrucât nu corespunde consumului real al clienților, apa nefiind solicitată de clienți, generând în consecință și taxe mari de canalizare pentru apa neutilizată, precum și consum crescut de energie electrică și detergenți pentru igienizarea recipientelor.

De altfel, în acord cu prevederile art. 4 alin. (3) din Directiva (UE) 2020/2184, invocată de inițiatori, *„(...) statele membre se asigură că se realizează (...) o evaluare a nivelurilor pierderilor de apă de pe*

teritoriul lor și a potențialului de îmbunătățire a reducerii pierderilor de apă”, „Până la 12 ianuarie 2028, Comisia adoptă un act delegat (...) stabilind un prag (...) a cărui depășire obligă statele membre să prezinte un plan de acțiune (...) În termen de doi ani de la adoptarea actului delegat menționat la al treilea paragraf, statele membre care au o rată de pierdere ce depășește pragul stabilit în actul delegat prezintă Comisiei un plan de acțiune ce prevede un set de măsuri care trebuie luate pentru a reduce rata pierderilor lor”.

În plus, la art. 11 alin. (3) lit. f) din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede „*reducerea consumurilor specifice de apă potabilă la utilizator, inclusiv prin contorizarea bransamentelor și a consumurilor individuale*”.

6. Privitor la modul de redactare a prezentei propuneri, subliniem că acesta prezintă **imperfecțiuni de tehnică legislativă**, normele de tehnică legislativă fiind obligatorii la elaborarea proiectelor de lege de către Guvern și a propunerilor legislative aparținând deputaților, senatorilor sau cetățenilor, astfel cum prevede art. 3 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6.1. Astfel, la **titlu** și la **partea introductivă a articolului unic**, menționăm că nu sunt respectate prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază*”.

Așadar, **titlul** va avea următoarea redactare:

„Lege pentru modificarea art. 16 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2023 privind calitatea apei destinate consumului uman”.

Totodată, **partea introductivă a articolului unic** va fi reformulată, astfel:

„Articol unic. - La articolul 16 alineatul (4) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2023 privind calitatea apei destinate consumului uman, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 63 din 25 ianuarie 2023, aprobată cu modificări prin Legea nr. 96/2024, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:”.

Pe cale de consecință, se va elimina textul „- La articolul 16 alineatul (4), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:”.

6.2. La textul propus pentru **art. 16 alin. (4) lit. d)**, precizăm că nu sunt respectate prevederile art. 49 alin. (2) și (3) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„O enumerare distinctă, marcată cu o literă, nu poate cuprinde, la rândul ei, o altă enumerare și nici alineate noi. Dacă ipoteza marcată cu o literă necesită o dezvoltare sau o explicare separată, aceasta se va face printr-un alineat distinct care să urmeze ultimei enumerări”*.

De altfel, subliniem că inserarea dispoziției de la **pct. 4 al lit. d)**, respectiv *„nerespectarea obligațiilor prevăzute la pct. 1 - 3 constituie contravenție și se sancționează potrivit legii”*, nu răspunde cerințelor de tehnică legislativă care impun gruparea ideilor în funcție de conexiunile și de raportul firesc dintre normele propuse.

În plus, formularea vagă a acestui punct și utilizarea sintagmei generice *„potrivit legii”* nu poate avea efecte juridice, iar în ipoteza instituirii unei contravenții, semnalăm că trebuie descrisă fapta ce constituie contravenție, modalitatea de sancționare a acesteia, precum și stabilirea limitelor amenzii corespunzătoare fiecărei fapte.

De asemenea, trebuie stabilite persoanele împuternicite care constată contravențiile și aplică sancțiunile, făcându-se aplicarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, aspecte care nu se regăsesc în textul propus.

Mai mult decât atât, nici sintagma *„cantitate suficientă”*, utilizată la **pct. 2**, nu permite stabilirea unei ipoteze clare ce ar putea constitui contravenție, a cărei nerespectare este de natură să determine aplicarea sancțiunii.

Se impune, prin urmare, revederea și reformularea normei.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 743/14.08.2026